

ABSTRAKT

Název: Příprava parkurové dvojice v rámci Sportovního centra mládeže České jezdecké federace na závodní sezonu

Cíle: Cílem předložené diplomové práce bylo zhodnotit vhodnost a účelnost celého systému Sportovního centra mládeže České jezdecké federace. Zaměřila jsem se na hledání pozitiv a negativ jak v systému SCM, tak v tréninkových plánech. Domnívám se, že jakýkoliv výsledek přispěje k pochopení fungování těchto organizací a dá dobrý základ pro další studie, které povedou ke zlepšení celého systému vzdělávání.

Metody: Prvním krokem pro seznámení se s celou problematikou bylo využití metody analýzy odborné literatury. Poté následovalo samotné pozorování účastníků SCM při plnění úkolů v rámci jednotlivých tréninkových kempů. Na závěr byly shromážděny a vyhodnoceny výsledky z hlavního závodu sezóny – Mistrovství dětí, juniorů a mladých jezdců. Vzniklé závěry byly porovnávány a konzultovány prostřednictvím rozhovoru s vedoucím trenérem SCM Romanem Drahotou.

Výsledky: Závěry vzniklé vyhodnocením výsledků z hlavního závodu sezóny, a to MČR dětí, juniorů a mladých jezdců, naznačují, že tréninkový plán Sportovního centra mládeže České jezdecké federace byl zvolený vhodně. Mezi pozitivna řadím cvičení zaměřující se na překonávání profilových překážek a vodního příkopu, se kterými se dnes běžně setkáváme v parkurech vyšší úrovně (MČR, mezinárodní závody, kvalifikace na ME, ME atd.) a které jsou častou příčinou bodové penalizace. Dalším pozitivem je trénování linií skoků, distancí na rovině i po obloucích, správných nájezdů do kombinací a udržování správného tempa při absolvování parkuru. V neposlední řadě kladně hodnotím zařazení drezúrních lekcí pod vedením drezúrní lektorky do tréninkového plánu SCM. Dobře příježděný kůň snadněji zvládá nástrahy složitějších kurzů parkurů. Pojetí celého systému Sportovního centra mládeže České jezdecké federace považuji za ne zcela ideální. Pomocí pozorování jsem zaznamenala největší výkonnostní růst pouze u nejmladší kategorie jezdců (dětí) a u některých juniorů, kteří se SCM účastní opakovaně. Tyto výsledky naznačují, že uchazeči přijatí do

SCM ve věku 12–13 let mají větší šanci se stát úspěšnými parkurovými jezdci, pokud budou mít k dispozici dostatečně kvalitní koně. Na jedné straně kvitují výběr areálu splňující všechna kritéria pro konání tréninkových kempů a zrealizování dvou kontrolních závodů (Zduchovice cup a Poděbrady cup), kde si jezdci mohli prověřit své dovednosti a pevné nervy. Na druhé straně je podle mě nutné zapracovat na komunikaci mezi domácími trenéry a trenéry SCM. Postrádala jsem větší zájem domácích trenérů o řešenou problematiku v rámci tréninkových kempů SCM a o chyby jejich svěřenců. To mělo za následek vysílání koní v nedostatečné kondici pro plnohodnotné absolvování tréninků či absenci některých jezdců (účastnících se SCM) na kontrolních závodech ve Zduchovicích a v Poděbradech. Závěrem kladně hodnotím zařazení teoretických přednášek do systému SCM. Při závodech je chování a jednání mládeže na velmi dobré úrovni. Jezdci ze sportovního centra mládeže se vždy řídí pravidly jezdeckého sportu, etikou chování a zásadami fair-play.

Klíčová slova: parkurové skákání, jezdeckví, příprava parkurového jezdce, příprava parkurového koně, tréninkový plán, Sportovní centrum mládeže, Česká jezdecká federace